

# Petőfi

Piros zászlók, világszabadság –  
pipacs gúnyolja versemet.  
Hazámmá rothadok – akárki:  
barát vagy ellenség temet.

Megfulladsz velünk, Magyarország,  
minden folyód kötél, hurok.  
Ledöfködik kozákdzsidával  
erdőidet a záporok.

Egymásra rímelő virágok:  
sárgára sárga, kékre kék...  
Mit meg nem írhatok, a dalt  
teremné máris e vidék?

Piros zászlók, világszabadság –  
pipacs gúnyolja versemet.  
Hazámmá rothadok – ki engem  
megtagad, őt tagadja meg.

---

(A [Kormos István és Baka István versei](#) című kötetből.)

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)